

Borregaard AS
Att. Kjersti Garseg Gyllensten

Miljøvernavdelingen

Deres ref.:

Vår ref.: 2017/6759 461.5 OMA

Vår dato: 25.10.2017

Tillatelse til mudring ved Borregaards saltkai, Melløs kai, Sarpsborg kommune

Tillatelse

I henhold til forskrift om begrensning av forurensning § 22-6 gis herved tillatelse til mudring av inntil 130 m³ bunnsediment innenfor omsøkte område ved Borregaard.

Vilkår

1. Tiltak som forhindrer spredning av forurenset materiale skal være iverksatt før oppstart av mudreoperasjonen.
2. Avvanning av mudder skal gjennomføres slik at minst mulig partikler følger med vannet som slippes tilbake til Glomma.
3. Innholdet av nedbrytbart organisk stoff i masser til deponi skal overholde kriteriene i avfallsforskriftens kapittel 9 med vedlegg. Om nødvendig må bark helt eller delvis erstattes med ikke-nedbrytbar absorbent.
4. Tillatelsen gjelder mudring av opptil 130 m³ fra området som er avmerket i søknaden.
5. Innen 6 uker etter at tiltaket er avsluttet skal fylkesmannen ha mottatt rapport om gjennomføringen av tiltaket og hvilke mengder som faktisk har blitt mudret og levert til godkjent deponi.

Vi viser til brev datert 18.10.2017 vedrørende søknad om tillatelse til mudring ved Borregaards saltkai.

Arealet som skal mudres er på 160 m² og anslått mengde muddermasse er ca. 130m³. Mudringsdyden er i gjennomsnitt ca. 80 cm. Formålet med mudringen er å øke seilingsdybden ved saltkaien. Det er gjennomført sedimentanalyser i området. Analysene viste høye verdier (tilstandsklasse III eller høyere) for metallene kvikksølv (Hg), bly (Pb), kadmium (Cd) og kobber (Cu). Det ble også målt høye konsentrasjoner (tilstandsklasse III eller høyere) av PAH 16, PCB 7 og tributyl tinn (TBT).

Massene skal, ifølge søknaden, tas på land og legges på en barkseng. Hensikten er å samle opp avrenning som vil bli absorbert av barksengen. Masser inklusiv barkseng vil bli fraktet direkte til eksternt deponi med lastebil, dette er etter søkers vurdering både en god praktisk og miljømessig løsning for å ivareta avrenning.

Fylkesmannens lovgrunnlag

Etter forurensningsforskriften kapittel 22 Mudring og dumping i sjø og vassdrag § 22-3 og § 22-4 er mudring og dumping forbudt. Med hjemmel i § 22 har Fylkesmannen myndighet til å gi tillatelse til mudring og dumping når det søkes om det.

Lov om forvaltning av naturens mangfold av 19. juni 2009 (naturmangfoldloven) sier at ivaretagelse av naturens mangfold i det marine miljøet er like viktig som på land. Etter

naturmangfoldlovens § 7 skal prinsippene i §§ 8 – 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

Fylkesmannens vurdering

Konsekvenser for naturmiljøet

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Det er i Naturbasen til Miljødirektoratet ikke registrert noen naturverdier på stedet hvor det skal mudres, heller ikke i området omkring mudringsområdet. Miljøvernavdelingen har heller ingen opplysninger om at det foreligger naturverdier i området som ikke er kartlagt. Kravet til kunnskapsgrunnlaget i naturmangfoldlovens § 8 anses med dette som oppfylt.

Føre- var- prinsippet § 9

Ettersom kunnskapsgrunnlaget er vurdert som tilstrekkelig, kommer ikke bestemmelsen til anvendelse.

I § 10 står det at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for. Den naturlige massetransporten i Glomma er betydelig. Vi kan dermed ikke se at den omsøkte mudring vil medføre en økt spredning av muddermasser som vil påvirke Glomma som økosystem. Ettersom massene skal tas på land, og leveres til godkjent deponi, kan vi heller ikke se at tiltaket vil medføre noen forurensningsfare.

Kostnader for å hindre eller begrense skader på naturmangfoldet skal dekkes av tiltakshaver, jf. §11, og det skal brukes metoder/teknikker ved gjennomføring av mudringen som i størst mulig grad hindrer spredning av de forurensede massene, jf. § 12.

Ved mudring i sjøen er det vanlig å sette krav om at det skal benyttes siltgardin for å begrense partikkelspredningen. Strømforholdene i Glomma innebærer imidlertid at det i omsøkte tilfelle har liten hensikt å benytte siltgardin mht. begrenning av partikkelspredning. Som nevnt ovenfor er den naturlige massetransporten i Glomma betydelig. Omsøkte mudring er av begrenset omfang, og vi kan dermed ikke se at det er nødvending med iverksetting av andre tiltak for å begrense partikkelspredningen.

Ved gjennomføring av mudring i forurensede masser er det imidlertid viktig at de beste metoder og teknikker benyttes. NIVA har i sin rapport «Mulige konsekvenser av mudring i Glomma ved Melløs kai» sett på potensialet for forurensning ved tiltaket. Deres konklusjon er at selv om mudringen kan utgjør en viss merbelastning til Glomma i form av økt momentan belastning av spesielt kvikksølv og bly, så varer dette i relativ korte perioder, anslagsvis 24 timer, og den samlede belastningen av tiltaket blir ubetydelig. Ulempen oppveies langt på vei av fordelene med at økt seilingsdyp langs kai kan redusere oppvirvling under anløp. Selv om lekkasjen til Glomma blir minimal ser Fylkesmannen det som viktig at mudringsredskapen som benyttes er av en karakter som i størst mulig grad hindrer at masser lekker ut i vannet når de løftes opp gjennom vannmassene.

Avvanningen av de mudrede massene skal skje slik at minst mulig partikler følger med i vannet som renner av fra massene og ut i vannmiljøet. Den planlagte metoden med bruk av bark seng er egnet til dette formålet, men innebærer samtidig at det blandes organisk nedbrytbart materiale inn i muddermassene. En slik innblanding kan medføre ulemper i deponiet etter deponeringen. Det følger av avfallsforskriften at det ikke skal deponeres avfall med mer enn 10 % totalt organisk karbon (TOC). Bedriften må ta hensyn til dette i når de planlegger avvanningsprosessen, slik at man ikke blir sittende med avfallsmasser som er vanskelig å behandle på en miljømessig god måte. Dersom det er risiko for at TOC innholdet

blir for høyt må bark helt eller delvis erstattes med sandfilter og/eller mineralske absorberter.

Konklusjon

Fylkesmannen har vurdert søknaden ut i fra § 22-6 i forurensningsforskriften. Ved avgjørelse av søknaden er det lagt vekt på forurensningsmessige ulemper sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket forøvrig vil medføre. Tiltaket er av et begrenset omfang og forurensningsfaren er vurdert som begrenset, vi kan dermed ikke se at det vil innebære unødig skade på naturmangfoldet.

Klage

Denne avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker etter at meddelelsen om avgjørelse er mottatt. Eventuell klage skal begrunnes og sendes Fylkesmannen. Hvis vedtaket påklages trer ikke tillatelsen i kraft før saken er endelig avgjort.

Saksbehandlingsgebyr

En tillatelse etter forurensningsloven til mudring og dumping av muddermasser medfører innkreving av saksbehandlingsgebyr i medhold av kapittel 39 i forurensningsforskriften om gebyrer til statskassen. På bakgrunn av de opplysninger som er gitt i søknaden, er virksomheten plassert under gebyrsats 7, jf forurensningsforskriften § 39-4. Det betyr at tiltakshaver skal betale et gebyr på kr. 9 300 for saksbehandlingen. Faktura med innbetalingsblankett ettersendes.

Gebyret forfaller til betaling 30 dager etter fakturadato. Vedtaket om gebyrsats kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker etter at dette brev er mottatt, jf. forurensningsforskriftens § 41-5. Eventuell klage bør begrunnes og skal sendes Fylkesmannen. Klagen gis ikke oppsettende virkning, og det fastsatte gebyr må derfor betales i samsvar med ovenstående. Hvis Miljødirektoratet imøtekommer klagen, vil det overskytende beløp bli refundert.

Med hilsen

Karsten Butenschøn e.f.
miljøverndirektør

Ole Martinsen
rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Sarpsborg kommune   Postboks 237   1702   Sarpsborg